

روزنامه جمهوری اسلامی؛

مخفی کاری اطلاعات مسئولان؛ دسته گل مجلس انقلابی!

تصور کنید انقلابی که آمده بود تا اموال مردم را از دست خاندان سلطنت پهلوی بازپس بگیرد، به جایی رسیده است که میزان دارایی و اموال مسئولانش نه تنها محرمانه است، بلکه با دست مجلس اصولگرا، «امنیتی» هم شده است.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، برخی نمایندگان مجلس برای آنکه عملکرد خود را مخفی و توجیه کنند، اظهارات ضدنقیضی را مطرح می‌کنند که بررسی سوابق این طرح نشان می‌دهد بیان آنها خلاف واقع است.

اخیراً نزدیکان قالیباف و همچنین برخی نمایندگان مدعی شدند که «محرمانه بودن» اموال مسئولان توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام و در دوره هاشمی رفسنجانی به این طرح اضافه شده است. آنها تعدماً تقصیر را به گردن هاشمی رفسنجانی انداختند.

در این باره موارد زیر گفتنی است. اولاً امروز موضوع محرمانه بودن اموال مسئولان مطرح نیست. بلکه دسته گل مجلس انقلابی، «امنیتی» کردن این اطلاعات است. ۱۸ مهر ۱۴۰۰ حجت‌الاسلام حسن نوروزی نماینده مردم رباط کریم و نایب رئیس کمیسیون قضایی مجلس اعتراف کرده است که این کمیسیون در بررسی «طرح نظارت بر اموال مسئولان پس از ترک مسئولیت» نمایندگان تصویب کردند که سامانه ثبت اموال مسئولان «کاملاً محرمانه است و جنبه امنیتی» داشته باشد. چیزی که امروز سعی در مخفی کردن آن دارند، همین امنیتی شدن آن است. ثانیاً حجت‌الاسلام نوروزی نام طرح را «نظارت بر اموال مسئولان پس از ترک مسئولیت» بیان می‌کند. اما امیرآبادی فراهانی نام طرح را «طرح نظارت بر مقامات، مسئولان و کارگزاران نظام» عنوان کرده است. اما بررسی‌های ما در سایت مجلس و مرکز پژوهش‌ها نشان می‌دهد هیچ طرحی با این نام‌ها ثبت نشده است که بتوان به متن کامل آن دسترسی پیدا کرد. لذا به نظر می‌رسد حتی اصل این طرح که کمیسیون بررسی می‌کند هم محرمانه است. بنابراین اولین مطالبه باید این باشد که متن این طرح مانند سایر طرح‌ها با اسامی امضاء کنندگان و تهیه کنندگان بر روی سایت رسمی مجلس قرار بگیرد. تجربه نشان داده در این محرمانه ماندن‌ها اتفاقاتی می‌افتد که از چشم مردم قرار است پنهان باشد. ثالثاً امیرآبادی فراهانی گفته این قانون در ۱۷ اردیبهشت ۹۱ در مجلس تصویب و به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفته و «مجمع قید محرمانگی را به مصوبه مجلس اضافه کرد». اما بررسی ما نشان می‌دهد این حرف درست نیست. در جلسه ۱۷ اردیبهشت تنها ایرادات شورای نگهبان مورد بررسی قرار گرفته است، درحالی که اساساً از قبل محرمانه بودن اموال مسئولان توسط مجلس اصولگرا تصویب شده بود. اما توسط چه کسی و در چه دوره‌ای محرمانه شد؟ لازم است به کسانی که سعی در توجیه دارند یادآور شویم این محرمانگی در دوره مجلس اصولگرایی هفتم و ریاست حدادعادل تصویب شد.

رابعدار تاریخ ۹/۴/۱۳۸۶ ریاست وقت مجلس اصولگرا، طی نامه‌ای به احمد جنتی دبیر شورای نگهبان می‌نویسد: «در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران طرح یک فوریتی رسیدگی به دارایی مقامات و مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۵/۴/۱۳۸۶ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می‌گردد.» در ماده ۱۴ این طرح که مجلس اصولگرا هفتم تصویب و حدادعادل آن را برای بررسی به شورای نگهبان فرستاده بود نوشته شده بود: «صورت دارایی اشخاص موضوع این قانون محرمانه بوده و انتشار آن ممنوع است. دادگاه موظف است پس از صدور رأی قطعی محکومیت، اسامی محکومان و خلاصه پرونده آنان را منتشر کرده و در اختیار رسانه‌های عمومی قرار دهد.»

همچنین در بررسی صفحه ایرادات می‌بینیم که شورای نگهبان هیچ ایرادی در این بند از مصوبه مجلس نگرفته است. سال ۸۹ و مجلس هشتم تغییراتی در بندهایی از این قانون دیده می‌شود که به مجلس آمده و تصویب می‌شود، اما اینها هیچ کدام به ماده ۱۴ و محرمانه کردن اموال مسئولان نظام ارتباطی ندارد. لذا در تاریخ ۳۱/۱/۱۳۹۰ لاریجانی نامه‌ای می‌زند که مجلس همچنان با وجود ایرادات شورای نگهبان به ماده ۳ و ماده ۱۳ برنظر خود اصرار دارد و باز هم در اینجا هیچ ارتباطی به بند ۱۴ نمی‌بینیم.

نتیجه اینکه مجمع فقط ادبیات آن بند را عوض کرده و مجلس اصولگرایی هفتم از سال ۸۶ اموال مسئولان را محرمانه کرده بود و مجلس انقلابی هم امروز قید «امنیتی» را هم به لیست دارایی مسئولان اضافه کرده است.

این درحالی است که اساساً متن طرح که کمیسیون قضایی اخیراً آن را بررسی کرده است در اختیار رسانه‌ها قرار ندارد تا ببینیم علاوه بر امنیتی کردن، چه موارد دیگری در خفا قرار است تصویب شود.